ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 22ας Μαρτίου 1999 *

Στην υπόθεση T-97/95 (92),

Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation, εταιρία κινεζικού δικαίου, με έδρα το Πεκίνο, εκπροσωπούμενη από τον Jean-François Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου, αρχικώς, από τους Yves Cretien, νομικό σύμβουλο, και Antonio Tanca, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και, στη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συνέχεια, αποκλειστικώς από τον Tanca, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

και την

Furfural Español, SA, εταιρία ισπανικού δικαίου, με έδρα την Alcantarilla (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον José Rivas de Andrés, δικηγόρο Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Arsène Kronshagen, 2, rue Marie-Adélaïde,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων που η προσφεύγουσα οφείλει να καταβάλει στην παρεμβαίνουσα Furfural Español, SA, κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1998, σ. II-85),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Διαδικασία

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Απριλίου 1995, η προσφεύγουσα, Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation (στο εξής: Sinochem), άσκησε προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 95/95 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1995, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φουρφουραλδεΐδης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 15, σ. 11). Με διάταξη του προέδρου του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, επιτράπηκε στη Furfural Español να παρέμβει υπέρ του καθού.

2 Με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1998, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και σ' αυτά του Συμβουλίου και της παρεμβαίνουσας Furfural Español.

3 Με έγγραφο της 28ης Αυγούστου 1998, ο δικηγόρος της Furfural Español ζήτησε τη βοήθεια του δικηγόρου της Sinochem προκειμένου να επιτύχει την εκ μέρους της καταβολή των δικαστικών εξόδων που μπορούσαν να αναζητηθούν και τα οποία εκτιμούσε στο συνολικό ποσό των 1 031 238 βελγικών φράγκων (BFR), εκ των οποίων 1 000 000 BFR για αμοιβές δικηγόρων και 31 238 BFR για τα λοιπά έξοδα (μετακίνηση και διαμονή).

4 Με έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 1998, ο δικηγόρος της Sinochem επισήμανε το υπερβολικό της εν λόγω εκτιμήσεως και του προέτεινε το ποσό των 100 000 BFR.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Οκτωβρίου 1998, η Furfural Español υπέβαλε αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων με την οποία ζήτησε από το Πρωτοδικείο να καθορίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το σύνολο των εξόδων που μπορούσαν να αναζητηθούν στο 1 000 000 BFR, για αμοιβές δικηγόρων, και στα 31 238 BFR, για τα λοιπά έξοδα. Ζήτησε επίσης από το Πρωτοδικείο να καταδικάσει τη Sinochem στην καταβολή επιπλέον ποσού 100 000 BFR για τα έξοδα στα οποία είχε υποβληθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

6 Στις 9 Νοεμβρίου 1998 η Sinochem κατέθεσε τις παρατηρήσεις της με τις οποίες δέχθηκε να καταβάλει 100 000 BFR έναντι των εξόδων που μπορούσαν να αναζητηθούν, ενώ θεώρησε ότι το συμπληρωματικό αίτημα των 100 000 BFR βάσει της σχετικής αιτήσεως είναι όλως αδικαιολόγητο και, εν πάση περιπτώσει, προδήλως υπερβολικό.

Επί της ουσίας

7 Η Furfural Español ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η διαφορά της κύριας δίκης αντιπροσώπευε ουσιώδη οικονομικά συμφέροντα γι' αυτήν η οποία, ως ο μόνος ευρωπαίος παραγωγός, είχε υποστεί τον αντίκτυπο των κινεζικών εισαγωγών φουρφουραλδεΐδης, σε σημείο που να μην μπορεί ούτε καν να καλύψει το κόστος παραγωγής. Παρατηρεί ότι λόγω ακριβώς του κινδύνου να υποστεί οικονομική κρίση, πράγμα που θα μπορούσε κάλλιστα να την υποχρεώσει να κλείσει το εργο-

στάσιό της και να απολύσει το προσωπικό της, υπέβαλε επείγουσα καταγγελία στην Επιτροπή. Υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι πρόδηλο ότι η κατάληξη της διαδικασίας αντιπροσώπευε γι' αυτήν σημαντικό οικονομικό συμφέρον.

8 Η Furfural Español προβάλλει, δεύτερον, τη σημασία, από άποψη κοινοτικού δικαίου της διαφοράς της κύριας δίκης, καθώς και την περιπλοκότητά της, λόγοι για τους οποίους υποχρεώθηκε να προβεί σε έρευνες επί περιπλόκων ζητημάτων οικονομικής και νομικής φύσεως. Υπενθυμίζει ότι, ενόψει των δύο ξεχωριστών τελικών χρήσεων φουρφουραλδεΐδης, η διαφορά αφορούσε κυρίως την ύπαρξη μιας ή δύο αγορών του προϊόντος, ζήτημα που αποτελούσε περίπλοκο και λεπτομερές σημείο έριδος που επρόκειτο να επηρεάσει την πλειονότητα των επιχειρημάτων που είχαν προβληθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος της ζημίας και, προπάντων, αυτού της αιτιώδους σχέσεως. Ειδικότερα, η Furfural Español παρατηρεί ότι αναγκάστηκε να αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος του υπομνήματός της παρεμβάσεως στην ανάπτυξη ειδικής επιχειρηματολογίας σχετικά με τη φύση μιας «ειδικής συμφωνίας» μεταξύ του μεγαλύτερου παγκοσμίως παραγωγού φουρφουραλδεΐδης και του σημαντικότερου εισαγωγέα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που αποτελούσε μια αγορά υπό ομηρεία και αναλώθηκε προκειμένου να πείσει το Πρωτοδικείο ότι έπρεπε να αποκλείσει αυτή την υπό ομηρεία αγορά από τις σχετικές με τη ζημία διασκέψεις του. Όμως, σύμφωνα με τη Furfural Español, η επιχειρηματολογία αυτή όχι μόνο απαίτησε μια λεπτομερή ανάλυση αλλά και συνετέλεσε αποφασιστικά στο να επιτευχθεί ευνοϊκή γι' αυτήν επίλυση της διαφοράς.

9 Η Sinochem ισχυρίζεται ότι οι αμοιβές και τα έξοδα δικηγόρου που έχουν υπολογιστεί εν προκειμένω από τη Furfural Español είναι προδήλως υπερβολικά και υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως αποφανθεί ότι οι αμοιβές και έξοδα που χρεώνονται από ένα δικηγόρο στον πελάτη του δεν αποτελούν πρόκριμα για την εκτίμηση των εξόδων που μπορούν να αναζητούνται.

10 Προς στήριξη του συμπεράσματος αυτού, η Sinochem παρατηρεί ότι από την εξέταση της κατανομής των δικηγορικών αμοιβών που υποβλήθηκε από την παρεμβαίνουσα με το έγγραφό της της 24ης Αυγούστου 1998 αποκαλύπτεται ότι ο δικηγόρος της επικουρήθηκε, κατά την μελέτη της υποθέσεως, από έναν Άγγλο solicitor ως βοηθό, του οποίου η αμοιβή δεν περιελήφθη στον υπολογισμό των εξόδων που μπορούν να αναζητηθούν. Όμως κατά τη Sinochem, το γεγονός ότι ο εν λόγω solicitor αφιέρωσε επίσης χρόνο για την υπόθεση διαψεύδει τον ισχυρισμό κατά τον οποίο ο δικηγόρος της παρεμβαίνουσας αφιέρωσε 87,5 συνολικώς ώρες για τις οποίες πρέπει να πληρωθεί βάσει της λίαν υψηλής ωριαίας αμοιβής των 12 000 BFR. Υποστηρίζει ότι το απαιτούμενο ποσό αμοιβής δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση

τον συνδυασμό, αφενός, μιας επαχθούς ωριαίας αμοιβής, αντιστοιχούσας σε μια υψηλού επιπέδου εμπειρία και αποτελεσματικότητα, και, αφετέρου, ενός μεγάλου αριθμού ωρών απασχολήσεως, πράγμα που θα συνέβαινε στην περίπτωση ενός σαφώς λιγότερο έμπειρου δικηγόρου.

11 Εξάλλου, η Sinochem υπογραμμίζει το γεγονός ότι το ζητούμενο από την παρεμβαίνουσα ποσό είναι εξίσου υψηλό με αυτό που διεκδικεί εν προκειμένω το Συμβούλιο [το οποίο έχει ζητήσει 51 177 γερμανικά μάρκα (DM), δηλαδή 1 055 000 BFR] και ισχυρίζεται ότι οι αναζητήσιμες δαπάνες που μπορεί να αξιώνει μια παρεμβαίνουσα δεν είναι δυνατό να είναι εξίσου υψηλές με αυτές που οφείλονται στον κύριο διάδικο.

12 Σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας: «Αν γεννηθεί αμφισβήτηση σχετικά με τα έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν, το Πρωτοδικείο αποφαίνεται με διάταξη που δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου και αφού ο αντίδικος υποβάλλει τις παρατηρήσεις του.»

13 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κανονισμού Διαδικασίας, θεωρούνται ως «έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν» μόνο «τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης και ιδίως τα έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και η αμοιβή των εκπροσώπων συμβούλων ή δικηγόρων».

14 Κατά πάγια νομολογία, ο κοινοτικός δικαστής δεν είναι αρμόδιος να καθορίζει τις αμοιβές που οφείλουν οι διάδικοι στους δικηγόρους τους αλλά το ποσό μέχρι το οποίο μπορούν να αναζητηθούν αυτές οι αμοιβές από τον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα (διατάξεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1985, 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 3727, σκέψη 2, και του Πρωτοδικείου της 25ης Φεβρουαρίου 1992, T-18/89 και T-24/89, Ταγαράς κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1992, σ. II-153, σκέψη 13, και της 9ης Ιουνίου 1993, T-78/89 Dépens, PPG Industries Glass κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-573, σκέψη 36).

15 Δεδομένου ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν περιέχει διατάξεις περί τιμών, ο κοινοτικός δικαστής οφείλει να εκτιμήσει ελευθέρως τα στοιχεία της υποθέσεως, λαμβάνοντας

υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από πλευράς κοινοτικού δικαίου καθώς και τις δυσκολίες της υπόθεσης, την έκταση της εργασίας που κλήθηκαν να επιτελέσουν οι εκπρόσωποι ή οι σύμβουλοι στο πλαίσιο της ενώπιον του κοινοτικού ένδικου οργάνου διαδικασίας και τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσωπεύει η διαφορά για τους διαδίκους. Προς τούτο δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη ούτε τον εθνικό πίνακα δικηγορικών αμοιβών ούτε ενδεχόμενη σχετική συμφωνία μεταξύ του διαδίκου και των εκπροσώπων ή συμβουλών του [προπαρατεθείσα διάταξη Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, σκέψη 3, προπαρατεθείσα διάταξη του Πρωτοδικείου Ταγαράς κατά Δικαστηρίου, σκέψη 13, καθώς και διάταξη της 8ης Μαρτίου 1995, T-2/93 (92), Air France κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-533, σκέψη 16].

16 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η διαφορά παρουσίαζε βεβαίως σημασία από άποψη κοινοτικού δικαίου και ότι το επίμαχο εν προκειμένω αίτημα καθιστούσε αναγκαία την ανάλυση ζητημάτων τόσο οικονομικής όσο και νομικής φύσεως καθώς και την εξέταση περιπλόκων γεγονότων τα οποία μελετήθηκαν και ερευνήθηκαν από την παρεμβαίνουσα Furfural Español. Εξάλλου, η Furfural Español δεν περιορίστηκε στο να επαναλάβει τα επιχειρήματα του καθού αλλά προσέθεσε και δικά της επιχειρήματα, ενώ επίσης διασαφήνισε τις πραγματικές περιστάσεις που ασκούσαν επιρροή για την επίλυση της διαφοράς. Κατά συνέπεια, τόσο η φύση της διαφοράς όσο και τα οικονομικά συμφέροντα που αυτή αντιπροσώπευε για τους διαδίκους δικαιολογούν υψηλή αμοιβή.

17 Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όσον αφορά την εξεταζόμενη περίπτωση, πρόκειται για τα έξοδα παρεμβαίνοντος, το δικονομικό έργο του οποίου σημαντικώς διευκολύνθηκε, όπως συμβαίνει γενικώς, από την εργασία του κυρίου διαδίκου υπέρ του οποίου έγινε η παρέμβαση (διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1993, C-191/86 DEP, TEC κατά Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή). Δεδομένου ότι η παρέμβαση εξαρτάται, ως εκ της φύσεως, από την κύρια προσφυγή, δεν είναι δυνατόν, όπως είναι επόμενο, να παρουσιάζει, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, τόσες όσες και η κύρια προσφυγή δυσχέρειες.

18 Όμως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η αμοιβή δικηγόρου που η εν λόγω παρεμβαίνουσα θεωρεί ως δικαστικά έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν είναι το ίδιο υψηλή όσο και αυτή που αξιώνει το Συμβούλιο, το οποίο ήταν ο κύριος διάδικος. Επομένως, η αμοιβή αυτή πρέπει να μειωθεί.

19 Ενόψει των ανωτέρω, το Πρωτοδικείο εκτιμά, ότι το ποσό των εξόδων που μπορούν, κατά δίκαιη κρίση, να αναζητηθούν πρέπει να οριστεί στα 331 238 BFR, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο δικηγόρος της Furfural Español.

20 Δεδομένου ότι για τον καθορισμό του ποσού αυτού έχουν ληφθεί υπόψη όλες οι μέχρι σήμερα περιστάσεις της υποθέσεως, δεν παρίσταται ανάγκη να εκδοθεί χωριστή απόφαση επί των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

Το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που η προσφεύγουσα οφείλει να καταβάλει στην παρεμβαίνουσα Furfural Español, SA, ορίζεται στα 331 238 βελγικά φράγκα.

Λουξεμβούργο, 22 Μαρτίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke